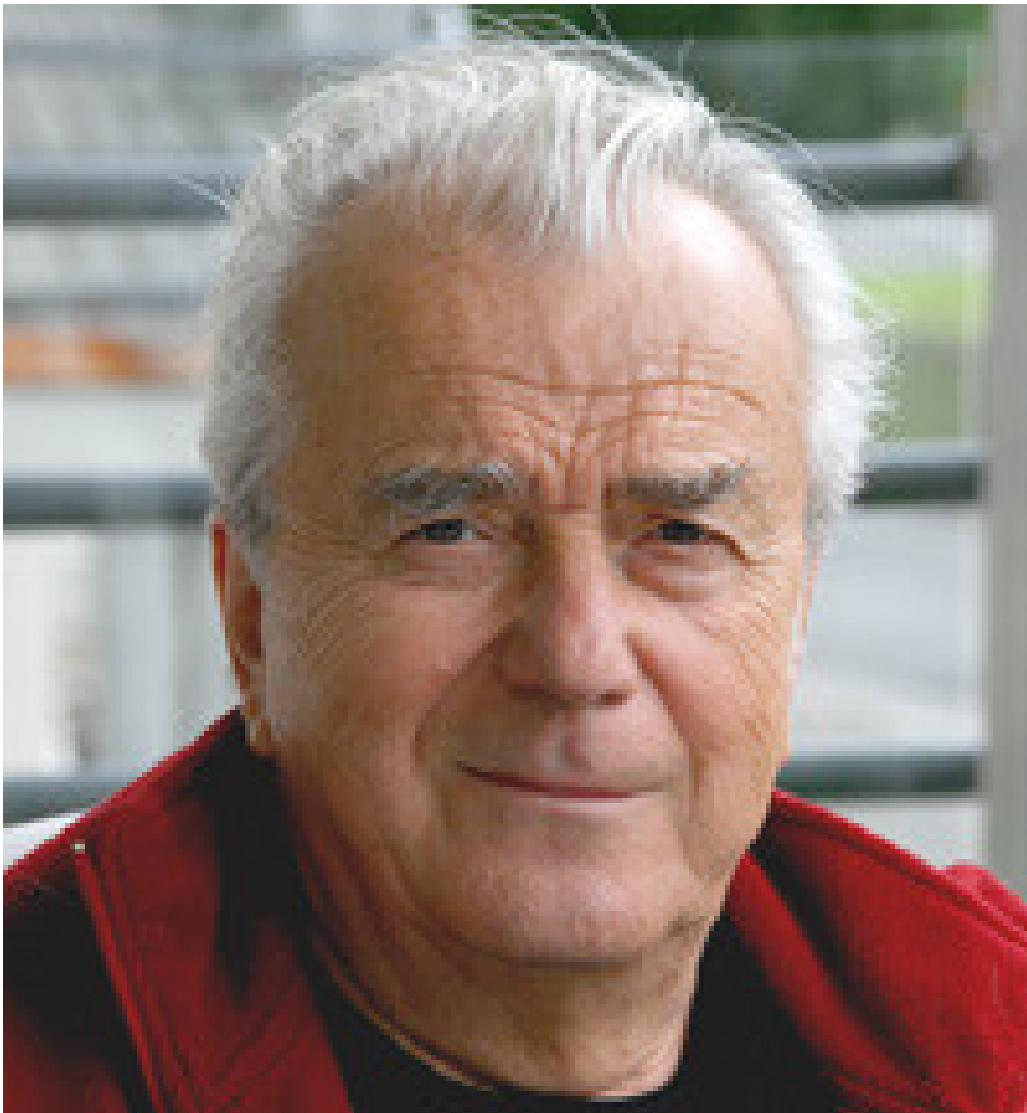

Minneord

OSS IMELLOM

Ioan Florea, pensjonert avdelingsoverlege ved Føde- og gynekologisk avdeling ved Kirkenes sykehus, døde uventet 23.10. 2012 i Davos, 73 år gammel. Et uvanlig livsløp er avsluttet. Han ble født i Resita, Romania, avla medisinsk embetseksamen i 1963 i Timisoara, der han også gjennomførte spesialistutdanningen hos professor Mircea Teodorescu, som forble et ideal for ham. Etter noen år som avdelingsoverlege i Resita kom Ioan i 1988 som politisk flyktning til Sverige. Han fikk svensk

spesialistgodkjenning i 1991. I 1993 kom han til Kirkenes, der han virket som avdelingsoverlege frem til han pensjonerte seg i 2009. I Kirkenes sikret Ioan både stabilitet og god faglig standard til beste for kvinnene i Øst-Finnmark.

Ioan Florea hadde bred klinisk erfaring og var grundig og samvittighetsfull. Han fulgte våkent med i utviklingen og tok raskt i bruk nye behandlingsmetoder og ny teknologi. Hans internasjonale nettverk var omfattende, bl.a. som resultat av hospiteringsperioder ved universitetssykehus i Amsterdam, Lyon og Nottingham. I tillegg til nær faglig kontakt med universitetsavdelinger i Norge og Norden etablerte han også samarbeid med universitetsavdelinger i Italia, Russland og USA.

Særlig bemerkelsesverdig var det at Ioan sammen med sin kjære kone Ioana, språkmektig bibliotekar ved Kirkenes sykehus, i årene 1995 – 2008 maktet å arrangere i alt ti store faglig og administrativt krevende seminarer for gynekologer i Barentsområdet, i hovedsak rettet mot kolleger i Nordvest-Russland helt ned mot Ural. Forelesningene, holdt på engelsk eller russisk, ble simultanoversatt og utgitt skriftlig på begge språk. Tematisk var søkelyset hele tiden på fremskritt og nyvinninger innen ulike grener av fagområdet, bl.a. var det «live» overføringer der nye operasjonsmetoder ble demonstrert. Seminarene, etter hvert i samarbeid med Kvinneklinikken ved Universitetet i Tromsø og Universitetssykehuset Nord-Norge, ble viktige arenaer for gjensidig utvikling, kontakt og vennskap over landegrensene.

Ioans lune, vennlige vesen innga trygghet og tillit hos alle som møtte ham. Han hadde allsidige utenomfaglige interesser og kunnskaper, ikke minst innen geologi, fauna og fotografi. Rosedyrking i solveggen på Prestøya var en lidenskap, men også vinteren med rokk og fokk eller kalde, klare nordlysnetter fascinerte. Vi er mange som har gode minner om gjestfrihet, hygge og kulinariske opplevelser i Iona og Ioans hjem.

Etter pensjonering dro de tilbake til hjemlandet, men etter et halvt år bosatte de seg i Davos, der han døde nesten tre år senere. Deres innsats for helsetjenesten i Finnmark og for samarbeidet i Barentsregionen har satt varige og gode spor. Våre tanker går til Ioana, som dessverre fikk så altfor få pensjonistår sammen med sin kjære mann.

Publisert: 22. januar 2013. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.12.1457

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.